

[Hjermind.]

Jeg skal med det samme gøre en kort Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Robert Mikkelsen, der i Gaar gjorde nogle Bemærkninger om Klagenberg-Sagen og gav Udtryk for, at han mente denne Dom var forkert. Ja, det er muligt, at denne Dom er forkert; naar man ikke kender en saadan Sags Enkeltheder, tror jeg, man skal være varsom med at være alt for kategorisk. Men selv om den er forkert, vilde Resultatet, saa vidt jeg kan skønne, blive akkurat det samme, hvad enten der dømmes efter den gældende Lov eller efter det Forslag, der er til Behandling her. Men der vil maaske senere hen blive Tale om Prøveløsladelse, og naar derfor den højtærede Minister sagde, at der var aldeles ingen Sandhed i, at Behandlingen for de grovere Tilfælde vilde blive mildere ved de her foreslaaede Bestemmelser, kan man sige derom, at alt for kategorisk skal man heller ikke være paa dette Punkt, idet der altsaa er — maa jeg sige det paa den Maade — det Gran af Sandhed i Paastanden om mildere Behandling, at efter Lovforslagets Bestemmelse om Prøveløsladelse vil den Mand, der faar 10 Aar, hvis han opfører sig ordentligt o. s. v., kunne faa Prøveløsladelse, naar der er gaaet 7 Aar.

Til det ærede Medlem Hr. Robert Mikkelsen vil jeg endnu sige, at naar Landsretten har ændret Underrettsdommen for Klagenberg, skyldes det, saa vidt man kan forstaa, at man ikke ansaa Beviset for Stikkersigtelsen for at være tilstrækkeligt. Men hvad enten man nu synes, at Dommen bør ændres paa den ene eller den anden Maade, er Vejen at lade Sagen gaa til Højesteret — og for Anklagemyndigheden at foretage nye Undersøgelser gennem Politiet og faa Sagen opklaret fuldt ud, hvis der mangler noget —, men ikke at gaa i Strejke. Erindringen om den store, betydningsfulde Folkestrejke, vi havde i Sommeren 1944, der samlede os alle sammen, skal ikke misbruges til at etablere ulovlig Strejke over for det danske Samfunds Institutioner. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem Hr. Robert Mikkelsen, om han er enig med mig i, at i et Retssamfund skal vi ikke have ulovlige Strejker til at søge at paavirke Domstolene, men alene anvende den almindelige Vej, naar man vil have en Dom ændret, nemlig at søge den indbragt for en højere Instans. Det er blot det ærede Medlem Hr. Robert Mikkelsens Standpunkt dertil jeg paakalder — jeg vilde meget nødig gaa saa vidt som den højtærede Justitsminister, at jeg forestillede mig det

ærede Medlem Hr. Robert Mikkelsen som Justitsminister.

Det ærede Medlem Hr. Robert Mikkelsen sagde i Gaar, det staar i Fortrykket Sp. 2489, at

„hvis disse Domme“
— der tænkte det ærede Medlem paa Klagenberg-Sagen —

„er forkerte — og det tror jeg, de er—, saa er det Justitsministerens Opgave at søge fornøden Hjemmel til at undgaa Gentagelser“.

Jeg vil derfor spørge det ærede Medlem: Hvorledes kan man ved en Lovhjemmel undgaa Gentagelser af, at Domstolene dømmes efter de foreliggende Bevisligheder, der er overladt og i vort Samfund alene skal være overladt til Domstolenes Bedømmelse?

Lorentzen: Jeg skal ikke indlade mig paa at udtale nogen Formodning om, hvilken Virkning Lovforslaget vilde faa, hvis det blev ophøjet til Lov. Jeg anser det for ret formaalsløst at diskutere det, og jeg tror ikke paa, at der er nogen der med Sikkerhed kan angive et Tal, der blot tilnærmelsesvis vil ramme det rigtige. I det hele taget maa man huske, naar man taler om Domme, at Domme behandler et særskilt Forhold, og at der meget sjældent vil findes to Tilfælde, der er fuldstændig ensartede. For mig har det afgørende ikke været, hvad Professor den og Højesteretsdommer den muligvis maatte mene om en Revision af Loven. Det afgørende for mig er, at jeg har Indtryk af, at Almenheden, det vil sige os alle, har en Følelse af, at der er et og andet, der bør ændres ved denne Lov. Og saa vil jeg naturligvis for mig eget Vedkommende være taknemmelig for, at der er Mænd i dette Udvalg, der baade har Forstand og Mod til at fremsætte de Tanker, som Udvalget mener baader det danske Samfund bedst, det vil sige, at deres Lovforslag er i Overensstemmelse med den almindelige Retsfølelse i dette Land.

Endnu vil jeg gerne have Lov til at sige, at der er, for saa vidt angaar Straffelovstillægget, næppe den Harmoni i Domspraksis, som det ærede Medlem Hr. Busch-Jensen synes at ville hævde. Og saa maa Tiden nok være inde i hvert Fald for mit Vedkommende til paa nærværende Tidspunkt at slutte Debatten. Jeg maa haabe paa, at vi i Udvalget i Samdrægtighed og ved forstandigt Samarbejde kan naa til et Resultat, som vi har Indtryk af at det aldeles overvejende Flertal af det danske Folk vil staa bagved.